

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**R.P. Leonardi Lessii E Societate Iesv Theologi. In D.
Thomam De Beatitudine. De Actibus HUMANIS. De
Incarnatione Verbi. De Sacramentis Et Censuris.
Prælectiones Theologicae Posthumæ**

Lessius, Leonardus

Lovanii, 1645

Dvb. 7. Vtrum contactus materiæ sit necessarius ad essentiam huius
Sacramenti.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-72898](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-72898)

2. Obiectio
quod una
potestas
in altera
contineat
tur.

Obijcitur Secundò: Characteri sacerdotali annexa est potestas remittendi peccata; sed hic character imprimitur *porrectione calicis*: ergo etiam tunc datur potestas remittendi peccata.

Integra
Sacerdotis
potestas
duabus po-
testatibus
constat,
vt & inter-
ger chara-
cter duobus
characteri-
bus.

Respondeo: Integro characteri sacerdotali annexa est illa potestas remittendi peccata: qui autem porrectione calicis imprimitur, non est integer: nam integer ex duobus constat characteribus, sicut integra Sacerdotis potestas duabus potestatibus constat, quæ diuersis symbolis externis conferuntur. Neque hoc est absurdum, aut contra communem sententiam, vt Sotus existimat. Quando enim datur potestas consecrãdi, datur solum character huic potestati respondens, in quo hæc potestas fundatur: & quando datur potestas remittendi peccata, datur alius character, cum sit alia potestas, quæ proinde in alio characteri fundari debet. Neque est vlla ratio, cur non sint duo characteres, sicut sunt duæ potestates.

Dices: Non imprimi nouum characterem per impositionem manuum, sed extedi dumtaxat priorè.

An, &
quomodo
dici possit
extedi
Character
vel Potest-
tas Sacer-
dotalis.

Respondeo: Si verè extenditur, ergo reale aliquid ei additur; ac proinde aliquid noui imprimitur, quod nos volumus. Quo modo etiã potestas sacerdotalis potest dici extendi per impositionem manuum ad remissionem peccatorum, quæ potestas antea solum se extendebat ad consecrationem; nihilominus tamen aliqua vera & noua potestas conferuntur, quæ antea non inerat. Si autem non verè, sed solum significatiuè extendatur character, sequetur etiam per impositionem manuum non dari veram potestatem aut gratiam, sed solum significari potestatem & gratiam antea datam; quod falsum esse ostendimus.

3. Obiectio
ex Cap.
Presbyter,

Obijcitur Tertio: In Capitulo Presbyter, de Sacramento non iterandis, definitur, inquit Sotus, *Impositionem manuum non esse de essentia Sacramenti, sicut nec in Subdiacono.*

Soluitur.

Respondeo: Nihil tale dici, sed contrarium insinuari. Sic enim dicitur: *Presbyter & Diaconus cum ordinantur, manus impositionem tactu corporali (ritu ab Apostolis introducto) recipiunt. Quod si omis- sum fuerit, non est aliquatenus iterandum, sed statuto tempore ad huiusmodi Ordines conferendos caute supplendum, quod per errorem extitit prætermis- sum. Quod autem contrarium insinuetur patet: nam pari modo requirit impositionem manus ad ordinationem Presbyteri, & Diaconi: atqui in ordinatione Diaconi est omnino necessaria; vt patet Acto- rum 6. vbi per solam manus impositionem & orationem ordinati sunt Diaconi, hæc porrectione libri Euangeliorum, qui tum nondum extabat: ergo manus impositio erat omnino necessaria materia: ergo pari modo in Sacerdotio est necessaria. Deinde, si solum est cæremonia, cur dicitur *debere caute suppleri tempore ad Ordines conferendos constituto*? Nam quouis tempore suppleri posset, imò parum esset necessarium.*

DVBIVM VII.

Virum contactus materia sit necessarius ad essentiam huius Sacramenti?

15
Quidam
negãt.

Perique Doctores tenent non esse necessariũ. D. Thomas hic, Caietanus in Summa, verbo *Ordinandi*. Dominic. Soto q. 1. a. 2. Victoria q. 230. Ratio est: tũ quia hoc Sacramentũ consistit potius in traditione, quàm in acceptione, vt Concil. Flor. indicat; tum quia censetur aliquis accipere, quando manus extendit ad comprehendendũ id, quod porrigitur.

Hæc sententia probabilis est, non tamen certa. Vnde contrarium tutius est, & in praxi seruandũ, nempe, vt ea quæ porriguntur, benè tangantur, præsertim in Sacerdotio, vbi *calix & patena tangenda*. Si enim altera sententia fortassis in re, vera non sit, excusaberis quidem à peccato, quòd bona fide non tetigeris; tamen hæc bona fides non poterit supplere defectum essentialem Sacramenti. *Hostia* autem satis contingi censetur, dum tangitur *patena*; sicut *vinum*, dum *calix* tangitur. Bonum tamen est esse diligentem etiam in *Hostia tangenda*. Aduerte tamen: Non esse necessarium, vt contactus materiae, & formæ prolatio simul fiat: satis est vt moraliter simul fieri censentur, etiam si alterum nonnihil præcedat alterum. Ita Sotus hic & alij.

Sententia
aictis tu-
rior, & in
praxi ser-
uanda.

Notandum circa ea, quæ D. Thomas habet hic q. 34. a. 5. in Corpore, & ad 3. quædam non videri solida, nisi benignè explicentur. Nam Primò certũ est, spirituale potestatem, quæ confertur in hoc Sacramento, nõ solum causari à Ministro, sed etiam ab ipso Sacramento, ac proinde à materia & forma huius Sacramenti. Quare hæc materia & forma non tantum adhibentur ad determinandam potestatem, quæ à Ministro traditur, sed etiam ad causandam: quin imò Minister non causat immediatè ipsam potestatem, vel characterem, vel gratiam, sed solum mediante Sacramento. Secundò certum est, effectum, qui in alijs Sacramentis confertur, non solum esse à Deo, sed etiam à Ministro, quamuis mediante Sacramento. Vnde ex hac parte non videtur statuendum discrimen inter Sacramentũ Ordinis, & alia Sacramenta. Verum hoc solum differunt, quòd effectus huius Sacramenti deriuatur à Ministro, tanquam à causa vniuoca, sicut potestas à potestate; in alijs Sacramentis, effectus non ita à Ministro descendat, sed solum tanquam ab eo, qui applicat materiam habentem diuinitus virtutem Sacramentalem. Et hoc videtur velle D. Thomas.

16
D. Thott,
benignè
explicadus.

CAPVT II.
De effectũ huius Sacramenti.

DVBIVM I.

Virum in Sacramento Ordinis conferatur gratia & Character. Et an Character Ordinis supponat Characterem Baptismi?

Respondeo & Dico Primò: In Sacramento Ordinis confertur gratia & character. De gratia, patet ex dictis supra du. 3. De Characterè, etiam patet: quia per singulos Ordines datur aliqua peculiaris potestas in ordine ad Eucharistiã. De hoc plura infra.

Dico Secundò: Character Ordinis supponit characterè Baptismi. Quod adeò verum est, vt si quis careat characterè Baptismi, sit omnino incapax Ordinis: estque id commune Ordini cum cæteris Sacramentis. Baptismus enim tribuit proximam capacitatem ad cætera Sacramenta; vnde dicitur *lanua Sacramentorum*.

Notandum est: Id quod D. Thomas ait q. 35. a. 3. in respons. ad 2. *Si contingat non baptizatum ordinari, & sacramenta administrare, piè credi posse, Christum, qui est summus sacerdos, suppleturum defectum, dando vltimos effectus Sacramentorũ, nempe gratiam; parũ habere soliditatis. Nam ex Scripturis, & Patrum traditione non habemus alium modũ*

17

18

Si non ba-
ptizatus
ordinetur,
& Sacra-
menta ad-
ministrer,
Deus non
supplet de-
fectum,

Eeee iij ordina-